

Dniówkarz

Kategorie: Zjawiska

Robotnik w getcie, najczęściej fizyczny, zatrudniony przez [Urząd Pracy](#) (vide) i opłacany w systemie akordowym, godzinowym lub [dniówkowym](#). Dniówkarze (Tagelöhnern) dzielili się na wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych. Wynagrodzenie dniówkarzy było mniejsze niż pracowników etatowych. Często zatrudniano ich przy robotach publicznych. Dniówkarz miał w społeczności getta niższą pozycję niż pracownik etatowy, który podlegał Wydziałowi Pracy. Osoby wynagradzane systemem dniówkowym pracowały również w aparacie gminnym (często wykonywały prace fizyczne jako sprzątacze, gońcy, wartownicy). Należeli też do nich fachowcy zatrudnieni w pracowni zegarmistrzowsko-jubilerskiej. W [Domu Kultury](#) (vide), który funkcjonował na prawach wydziału, także zatrudniano osoby w charakterze dniówkarzy. Pod koniec grudnia 1941 r. lista dniówkarzy obejmowała 17 osób i byli na niej m.in. [Dawid Bajgelman](#) (vide), Mojżesz Puławer czy Zina Krusz. W styczniu 1943 r. został utworzony Referat Prac Biurowych, m.in. opracowujący kwestionariusze mieszkańców Kraju Warty. Załoga w liczbie ok. 400 osób otrzymywała zupełną dniówkę w wysokości 1,70 mk. W Wydziale Kuchen (vide), w 1943 r., na 2330 zatrudnionych dniówkarze stanowili 1680 osób. Robotnicy fizyczni zostali objęci przywilejami dzięki dokonanej pod koniec 1943 r. zmianie zasad przyznawania dodatków aprowizacyjnych. W miejsce zlikwidowanych talonów wprowadzono dodatek dla robotników pracujących długo (vide [Długo Pracujący Robotnik](#)), ciężko (vide [Ciężko Pracujący Robotnik](#)) i nocą.

Ewa Wiatr

Źródła

AYV, O.34/ 570.

Kronika, t. 3, s. 111, 18.03.1943; t. 5, s. 185.

Tagi

gospodarka

Data aktualizacji: 29-01-2026

Data dodania: 08-08-2025